

Diplomová práce pana kolegy Jana Duška nazvaná *Postava svatého Prokopa v historiografických a hagiografických textech 16. a 17. století* sleduje proměny v podání svatoprokopské látky ve vybraných raněnovověkých historiografických a hagiografických památkách. Zastoupeny jsou texty období humanistického (Bílejovský, Kuthen, Hájek, Dubravius, Veleslavín, Lupáč, Paprocký, Pontanus) i barokního (Leucht, Plachý, Chanovský, Crugerius, Balbín, Bridel, Beckovský), jazykově české (Bílejovský, Kuthen, Hájek, Veleslavín, Paprocký, Leucht, Plachý, Chanovský, Bridel, Beckovský) i latinské (Dubravius, Lupáč, Pontanus, Crugerius, Balbín).

V rozboru památek se kolega Dušek soustřeďuje na jejich motivickou strukturu, na osudy jednotlivých motivů, na jejich vynořování se, proměny, popř. zanikání v raněnovověké písemné produkci. Účelně navazuje na svoji bakalářskou práci (*Svatý Prokop v literárních pramenech*, 2011) věnovanou středověké svatoprokopské legendistice. To mu zejména umožňuje, aby u některých významnějších motivů komentoval také jejich osud ve středověkých textech.

Pokud jde o výběr analyzovaných památek, je třeba ocenit jejich početnost a reprezentativnost – stěží si lze představit, že by tento výběr mohl být při daném žánrovém vymezení podstatně rozšířen. Diplomand pracuje s jazykově českými i latinskými texty, zařazuje také některé méně frekventované tituly (Lupáč, Leucht) a zejména četné práce, které nebyly v novější době vydány a jsou dostupné pouze ve starých tiscích (Dubravius, Veleslavín, Plachý, Chanovský, Crugerius aj.).

Je třeba ocenit mravenčí důslednost, s níž motivickou strukturu jednotlivých památek sleduje a porovnává. Pro budoucího badatele v oblasti svatoprokopských motivů bude patrně cennou pomůckou závěr, který jednak podává stručné charakteristiky podání svatoprokopského námětu v jednotlivých analyzovaných pracích a dále souhrnně charakterizuje motivické inovace raněnovověkého podání oproti podání středověkých památek. Velké pohodlí poskytuje badateli také tabulka, která přehledným způsobem zachycuje přítomnost, resp. nepřítomnost téměř osmdesáti svatoprokopských motivů ve dvaceti analyzovaných textech.

V neposlední řadě práce svědčí o dobré obeznámenosti s příslušnou literárněhistorickou i historickou sekundární literaturou a na mnoha místech se také prospěšně projevuje autorova obeznámenost se středověkým literárními památkami, které svatoprokopské téma zpracovávají.